

במדינה

(המשך מעמוד 9)

שטיינר שנתאלמן כחיו לא היתה ברירה. הוא שלח את שתי הבנות למוסד, נשאר בודד בצריפתו, נשא במחצית הוצאות החוד קתן, הניח ללישכת העזרה-הסוציאלית לשאת במחצית השניה.

מצבו הכלכלי של שטיינר הלך והחמיר מיום ליום. האידיאליזם הציוני שלו נעלם, ובשנת 1949, כאשר קראי לו קרוביו הי' אוסטריים לחזור למולדתו, לחיות חי רחוק, הסכים ברצון. אולם כאשר בא הוא ל' מוסד, רצה להוציא את הבנות, לקחתן ל' אירופה, נתקל בסירוב תקיף של משרד הי' סעד: "שינוי פתאומי של הסביבה עלול להמיט אסון על בנותיה של אם חולת' נפש".

לשטיינר לא היה פנאי להתעכב בארץ ר' לנהל משאומתן ממושך עם השלטונות. הוא חזר לאוסטריה, ביקש את עזרת הממשלה האוסטרית. הממשלה פנתה אל קונסול אוסטריה בישראל, ד"ר קארל הארסל. רק לאחר שהתברר כי מאמציו של הקונסול לא נשאו פרי חזר שטיינר לישראל, הביא את כל הפרשה לפני בית-המשפט המחוזי התל' אביבי.

תרופה למכה. הפעם היה דומה כי המאמצים נשאו פרי. שופט מחוזי יוסף קיסטר סס: "הילדות רשאיות לעזוב את ישראל. אולם משרד-הסעד מיהר להקדים תרופה מנהלית למכה המשפטית: הוא השיג צו מניעה לירידת הילדות לאוסטריה. אמר דובר המשרד: "אנו יכולים למסור את ה' ילדות לידי שטיינר — בתנאי שהוא ישאר בישראל".

שוב היה שטיינר נאלץ לעזוב את הארץ בלי בנותיו. אולם הוא לא אמר נואש. הוא הצליח להשיג מבית-משפט מחוזי אוסטריה צו להחזרת הילדות לאוסטריה. אולם בית-המשפט המחוזי התל' אביבי עיין בצו, החליט: "זהו צו אוטומטיסטיבי, לא מספק דין משפטי. אין אנו יכולים להתחשב בו".

עתה לא היתה לשטיינר ברירה אלא לער' ער על ההחלטה לפני בית-הדין העליון הי' ישראלי. בשבוע שעבר נידחה גם ערעור זה. אמר שופט עליון יצחק אולשן בנמקו את הדחיה: "יש כאן התנגשות בין שתי אס' כולות משפטיות: בית המשפט האוסטרי דאג לבנות כלרכושן של האב, ואילו בתי' המשפט הישראליים דאגו בראש וראשונה ל' טובת הבנות". הוסיף שופט עליון משה זילברג: "לא היה כאן מקום לסררות. המחוקק הישראלי בחר, במקרה זה, בדרך המתקמת, שהינה, אגב, גם דרכם של חכמי ישראל הקדומים".

אולם הקונסול האוסטרי, קארל הארסל, ראה את ספק-הדין באור אחר לגמרי. אמר הוא במרירות: "מסק דין זה שדן נתונים אוסטריים לפי חוקי ישראל, עלול ליצור הקדים מסוכן במשפט הבינלאומי הפרטי. בעתיד עלולים ישראלים היושבים בחוף לארץ להישפט לפי חוקי ארץ מושבם, ללא כל התחשבות בנתינותם".

תמרורים

נחלג. יום הולדתו ה-60 של נשיא בית המשפט העליון, יצחק אולשן, לשעבר סמל בגדוד העברי* ומפקד ההגנה בעיר תל' אביב. אולשן הוא מוסמך למדעי המזרח שהחליט להשתלם במשפטים בהגיעו לגיל שלושים.

נחלג. יום הולדתו ה-80 של משה אבר' בנאל, חלוץ הקולנוע בארץ. אברבנאל הקים ב'1913 את ראינוע עון בתל' אביב, שהיה בית הסנימה הראשון בארץ. כשהתגלגל המס' קד התורכי העריך של יפו, חסן ביי, לעון, החריים כמה פעמים את תוכן קופת הראי' נוע, פנה אברבנאל לניאל באשא. מסקד הי' חזית התורכית הדרומית, בבקשת חסות ו' נענה. כותב הבקשה: תלמיד בגמסיה יודע כותב תורכית, כיום ראש ממשלה משה שרת.

נפלג. חיילי צה"ל סעויה אלקיים, דן דיין (לא קרוב של הרמטכ"ל, רב'אלוף משה דיין), אלוף הורביץ, רחמים טחיי, מיכאל לבני, עזראל סנדל, מיכאל קרסן ואהוד שחר בקרב ברצועת עזה, בעת הריסת מת' קנים ומחנה צבאי מצרי (ראה במדינה).

* סמל אחר בגדוד העברי שעלה לגדולה מאז: רב'אלוף יעקב דורי, הרמטכ"ל הי' ראשון של צה"ל, כיום מנהל הטכניון.

לחטוף כמה דקות יקרות של מנוחה. אולם המנוחה לא ארכה. ביום השני לאחר הסערה הופיע המכונאי הראשי על גשר-הסיקה, בישר בשורת-איוב: "מים מרוששים מציי פים את חדרה-המכונות. כנראה שהם באים ממחסן מספר 5".

מיד ירדו כמה ימאים לבדוק את המת' סניג, שהכילו מסען אשג. ההשערה נת' אמתה: מחסן מספר 5 היה מוצף מים, שחדרו דרך פירצה בדופן האוניה. רב'החובל מיהר לחדר המטות, עיץ באפסרות להביא את האוניה לנמל מבטחים. האפסרות היתה קלושה: הנמל הקרוב ביותר נמצא באיי האזורים הפורטוגזיים, במרחק של 1790 מילין מן המקום. אף על פי כן סקד רב' החובל להפעיל את המכונות במלאו עוצמתן.

בינתיים התאמצו הקצין הראשון ורב' המלחים לסתום את הפירצה המסוכנת, צללו במים הקרים כקרה, כשבדיהם מוטות עץ ובולי עץ קטנים. לאחר שעה ארוכה של צלילות תדירות עלה בידם לגלות את הסיר צה. אולם לא היתה כל אפשרות לסתום אותה: כל ניסיון של נעיצת בולי עץ היה עשוי לערער את דופן האוניה עוד יותר.

היה זה מבחן חמור עוד יותר ממבחן הסערה. הימאים ניסו לסגור את מחסן מספר 5 באופן הרמטי, לא הצליחו, נאלצו להפעיל את המשאבות. אולם כעבור שעות מספר יצאו המשאבות מכלל שימוש: האשג שנתמסמט במים סתם אותן לגמרי.

איך הגעתם? מאותו רגע ואילך התנהלה עבודת השאיבה בעזרת דליים. הנס' יונות לכבוד את המחסן המוצף נמשכו, הצליחו במידת-מה: זרם המים הואט. אב' רהם גרץ הוסיפה לצלוע לאיטה לעבר איי האזורים, הגיעה בשלום לנמל.

כאשר עלו אנשי המספנה המקומית על סיפון האוניה, כדי לבדוק את מידת-הגוף, נדהמו למראה עיניהם: "איך הצלחתם לה' גיע? לפי כל הסימנים היו הדגים צריכים לאכול אתכם עוד לפני יומיים".

אחדים מן הימאים לא ידעו להשיב על שאלה זו, הלכו לבית-הכנסת המקומי, הודו לאלוהים, שהצילם ממות. אולם מרבית אנשי הצוות לא האמינו בנסים: הם ידעו היטב כי הם נחלצו אך ורק בכוחות עצמם, הוכיחו בזה את בגרותם הימית.

משפט

תקדים מסוכן

פסק דין

ניתן בבית המשפט העליון בשבתו כבית' דין לערעורים אזרחיים.

במשפט פרנץ שטיינר, המערער, נגד הי' יועץ המשפטי לממשלת ישראל, המשיב.

בית-המשפט העליון דחה את הערעור על החלטת בית-המשפט המחוזי, תל' אביב, מיום 25 למרץ, 1954, לפיה נאסר על שטיינר הנ"ל, להוציא את שני ילדיו משפת המדינה, ללא רשיון של בית-המשפט ומונה אפוסטרופוס נוסף לילדים...

מסקדיון זה, שניתן בשבוע שעבר, היה סימו של מאבק משפטי, מלא מרירות, שהתנהל על פני שתי יבשות. אולם הוא היה גם שיא דרמטי חדש בפרשה טראגית, שי' החלה לפני עשרים שנה.

פראנץ שטיינר ואשתו, אלה, היו ציונים גלביים. הם עזבו את מולדתם, אוסטריה, שנים מספר לפני סיפוחה לגרמניה, עלו ל' ארץ המובטחת, שתוארה בצבעים כה חורי' דים בפי שליחי המפלגות השונות. המצ'י אות הארצישראלית לא היתה או הרודה בי' יותר: פראנץ, בנו של בעל-אחוזות עשיר ובוגר מכללה חקלאית אוסטריה, לא מצא עבודה במקצועו, נאלץ לעבוד כפועל שחור. הוא ואלה השתקעו בצריף קטן, בכפר' חיתקין, צרפו פרוטה אל פרוטה, ניסו לה' קים משפחה בישראל.

סירוב תקיף. המשפחה הוקמה אולם בשנת 1944, זמן קצר לאחר היחלדה של הבת השניה, אינגה (הראשונה, שושנה, נול' דה שלוש שנים לפני כן), פגעה הטראגיה בצריף הכפרי הקטן: אלה קיבלה החקמת' עצבים חמורה. הרופאים העבירו אותה ל' מוסד סגור, קבעו: מקרה חמור של סכר' וזפרניה*. אין כמעט סיכויים להחלמה. ל'

* התחלוקת האישיות — מחלת נפש, העשויה להביא את החולה למעשי אלימות, כולל רצח.

רבים כבר נהנים

תצטרף גם אתה — למעשני

מטוסיאן עגול

המחיר 250 פרי' הקופסה

משלוח מנות לירידיך

לכבוד חג הפורים המשקאות עדיני הטעם

שרי קורדיאל פלום קורדיאל קוניאק סובריין

המעניקים למקבלים בריאות, הנאה וחדוות חיים

יקבי ש. פרידמן ובניו

כרמז אוריגנל, פתח-תקוה

יצרני המשקאות המשובחים: ישן נושן, ארק, "נשיא" וכו'

הגיעו

מכונות כתיבה פורטבל ומשרדיות,

עבריות ולועזיות 13 ו-18"

עם סכולטור אוטומטי ושולים אוטומטיים ZETA

ההספקה מהמחסן, המכירה בלירות ישראליות.

בהוצאת ספרית פועלים

תורת התזונה	מאת: ד"ר י. ק. גוננהיים
ספר מחקר בשאלות חיוניות לכל אדם, למשק הלאומי ולבריאות העם	
המחיר: 5.400 ל"י	
גיאוגרפיה	מאת: פרופ' מ. זהרי
תרומה להרחבת הוצעת של המורה, המודרך החקלאי ושל כל חובב טבע.	
המחיר: 15.000 ל"י	
פלח הכובש בשני כרכים	מאת: מ. א. נקספה
ברומן איטליאני מגולל הסופר וההומאניסטן, אשר רכש את הוקרת ציבור הקוראים בישראל ביצירתו "דיטה בת'אדם" — יריעת חיים רבת מידות וענין:	
המחיר: חלק א' 7.000 ל"י	למנויים: 4.900 ל"י
המחיר: חלק ב' 7.000 ל"י	למנויים: 4.900 ל"י
שירי דוד	מאת: גר'שון קניספל
אנתולוגיה של שירי מאבק וחזון וליצים ציוריו של האמן הצעיר שאינם אילוסטרציה לשירים, כי אם יצירה בסני עצמה.	
המחיר: 7.100 ל"י	למנויים: 5.000 ל"י
סרגול צלב הקרם	מאת: לורד ראפל
היסטוריה קצרה על טעשי המלחמה הנאציים. ספר שכל יהודי חייב לקרוא.	
המחיר: 4.000 ל"י	למנויים: 2.800 ל"י